

ANONYMOUS HEROES IN MASECHET TAANIT

WHY DON'T WE KNOW THEIR NAMES?

Sally Mayer

Midreshet Lindenbaum

במדבר פרק י

(ט) וְכִי תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֶרְצְכֶם עַל הָעָר הָעָרָר
אֶתְכֶם וְהִרְעַתְכֶם בְּחֻצְצֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי ה'
אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם:

דברים פרק ד

(ז) כִּי מִי גֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו כֹּה'
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו:

1. מסכת תענית דף כא עמוד ב

בסורא הוות דברתא, בשיבבותיה דרב לא הוות
דברתא. סברו מיניה משום זכותיה דרב דנפיש
איתחזי להו בחילמא: רב דנפישא זכותיה טובא,
הא מילתא זוטרא ליה לרב. אלא משום ההוא
גברא, דשייל מרא וזבילא לקבורה. בדווקת הוות
דליקתא, ובשיבבותיה דרב הונא לא הוות דליקתא.
סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש. איתחזי להו
בחילמא: האי זוטרא ליה לרב הונא, אלא משום
ההיא איתתא דמחממת תנורא, ומשיילי
לשיבבותיה.

2. מסכת תענית דף כד א

רבי גזר תעניתא ולא אתא מיטרא. נחית קמיה
אילפא, ואמרי לה רבי אילפי, אמר: משיב הרוח -
ונשא זיקא, מוריד הגשם - ואתא מיטרא. אמר ליה:
מאי עובדך? - אמר ליה: דיירנא בקוסטא דחיקא
דלית ביה חמרא לקידושא ואבדלתא, טרחנא
ואתינא חמרא לקידושא ואבדלתא ומפיקנא להו ידי
חובתייהו. רב איקלע לההוא אתרא, גזר תעניתא
ולא אתא מיטרא. נחית קמיה שליחא דצבורא, אמר
משיב הרוח ונשב זיקא, אמר מוריד הגשם - ואתא
מיטרא, אמר ליה: מאי עובדך? - אמר ליה: מיקרי
דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא

אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי. ואית לי פירא
דכוורי, וכל מאן דפשע - משחדינא ליה מינייהו,
ומסדרין ליה, ומפייסין ליה, עד דאתי וקרי.

4. מסכת תענית דף כב עמוד א

רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה
שכיח אליהו גביה, אמר ליה: איכא בהאי שוקא בר
עלמא דאתי? - אמר ליה: לא. אדהכי והכי חזא
לההוא גברא דהוה סיים מסאני אוכמי, ולא רמי
חוטא דתכלתא בגלימיה. אמר ליה: האי בר עלמא
דאתי הוא. רהט בתריה, אמר ליה: מאי עובדך? -
אמר ליה: זיל האידנא ותא למחר. למחר אמר ליה:
מאי עובדך? - אמר ליה: זנדוקנא אנא, ואסרנא
גברי לחוד ונשי לחוד, ורמינא פורייאי בין הני להני
כי היכי דלא ליתו לידי איסורא. כי חזינא בת ישראל
דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשאי ומצינא
לה. יומא חד הוות נערה מאורסה גבן דיהבו בה
נכרים עינייהו, שקלי דורדייא דחמרא ושדאי לה
בשיפולה, ואמרי: דיסתנא היא. אמר ליה: מאי
טעמא לית לך חוטי ורמית מסאני אוכמי? - אמר
ליה עיילנא ונפיקנא ביני נכרים כי היכי דלא לידעו
דיהודאה אנא, כי הוו גזרי גזירתא מודענא להו
לרבנן, ובעו רחמי ומבטלי לגזירתייהו. ומאי טעמא
כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידנא
ותא למחר? - אמר ליה: בההיא שעתא גזרי
גזירתא, ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן
דלבעי רחמי עלה דמילתא.
אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי. אמר ליה: הנך נמי
בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו: מאי
עובדיכו? - אמרו ליה: אינשי בדוחי אנן, מבדחין
עציבי. אי נמי, כי חזין בי תרי דאית להו תיגרא
בהדייהו - טרחין ועבדין להו שלמא.

